

Мерані

Ніколог Бараташвілі

Мерані мій мчить без доріг, без троп і стежок мчить;
За мною, крякаючи вслід, злоокий крук летить.
Мерані мій, скачи вперед у простори безмежні,
Віддай вітрам думки мої, схвильовані й бентежні!

Вітри поборюй, води розтинай, злітай над кручі й скелі
кам'яні,
Несись вперед, щоб, нетерплячий, я прикоротив
своїх мандрівок дні!
Не крийсь від бурі, спеки і сльоти, літавцю мій,
мій коню невгамовний,
Не вболівай, що зморений, без сил, покине твій
їздець саможертвний!
Нехай навек покину рідний край, нехай покину
друзів і сім'ю,

Нехай ніколи не побачу більш солодкомовну
дівчину свою,
Де стріну ніч, хай там і розсвіте, хай там,
як рідну, пригорну землю,
Лише зіркам, супутникам своїм, повім душі моєї таємницю.

Хай жар любові й зойк душі пірнуть в морську глибіню,
Нехай поглине їх краса і шал твоїх стремлінь.
Мерані мій, скачи вперед у простори безмежні,
Віддай вітрам думки мої, схвильовані й бентежні!

Хай не знайду між предківських могил в землі вітчизни
схову я собі,
Хай та, яку я серцем покохав, на мене сліз не
зронить у журбі.
Мені могилу буде рити крук між трав колючих,
у пустельнім полі,
І порох, збитий вихором рвучким, мої кістки
вкриватиме поволі.

І замість сліз коханої роса впаде з небес на

груди мертвяка,
І пролунає в похоронний час не плач рідні, а
клекіт коршака.
Мерані мій, неси мене вперед, за грані долі мчи
в прекраснім шалі!
Якщо і досі долі не скоривсь, то вершник твій
не скориться й надалі!

Хай, гнаний долею, я вмру, самотній мандрівник,
Але її разючу сталь я зневажати звик.
Мерані мій, скачи вперед у простори безмежні,
Віддай вітрам думки мої, схвильовані й бентежні!

Так, ці пори?ви гордої душі безплідно й марно
в світі не минуть.
Мерані мій, лишиться на землі протоптана
тобою, трудна путь,
І після мене послідовник мій вже легше пройде
ці тяжкі дороги
І, не жажнувшись, пронесе його крізь чорну долю
огир прудконогий.

Мерані мій мчить без доріг, без троп і стежок мчить;
За мною, крякаючи вслід, злоокий крук летить,
Мерані мій, скачи вперед у простори безмежні,
Віддай вітрам думки мої, схвильовані й бентежні!

1842

*1 Мерані — чорний кінь-скакун, Пегас грузинських
народних переказів.